Kur'an je zaštićen od iskrivljenja

Povijest Kur'ana je sasvim jasna od vremena njegove objave pa do danas. Ajeti i sure su kolali u jeziku muslimana i oni su ih međusobno razmjenjivali. Svi znamo da je Kur'an, koga danas držimo u našim rukama, onaj isti Kur'an koji je postepeno objavljivan Poslaniku prije 14 stoljeća.

Dakle, Kur'an ne traži historijsko utemeljenje i potporu historijskim objašnjenjem, jer se knjiga koja za sebe tvrdi da je Božanski Govor i kao dokazima se služi svojim ajetima, izazivajući ljude i džine da donesu nešto slično njoj, ne može dokazivati ili osporavati historijskim dokazima i svjedočanstvima i potporama nekih ličnosti ili grupa.

Najjasniji dokaz da je Kur'an koga danas držimo u našim rukama onaj isti Kur'an koji je objavljen časnom Poslaniku, bez bilo kakvih promjena i iskrivljavanja, jeste svakako taj što svojstva i kvalitet koja je sam o sebi iznio, što je još i danas kao što su stajala i prije.

Kur'an kaže:

- Zaista sam ja svejtlo i uputa i vodim ljude istini i pravom smislu stvari.

- Ja, zaista, razjašnjavam čovjeku ono što mu je potrebno i što odgovara njegovoj čistoj prirodi.

- Ja sam zaista, govor Uzvišenog Allaha pa ako ne vjerujete, sakupite ljude i džine da daju nešto slično, ili da donesu nešto slično što je donio Muhammed, koji se nije školovao u toku cijelog života, a niko im nije govorio kao što Muhammed zboraše. Ili, promotrite Kur'an! "Da li pronalazite protivriječnosti u mome metodu, mojim spoznajama i sudovima?"

Ove vrijednosti i osobenosti u Časnom Kur'anu su vječne. Kada je riječ o uputi istini i pravom putu Kur'an ima potpuno objašnjenje za svjetske tajne sa najpreciznijim racionalnim dokazima. On je jedini oslonac za sustav sretnog i mirnog života. On na profinjen način poziva čovjeka vjeri želeći mu opće dobro i lijepo utočište.

U smislu objave onog što je čovjeku potrebno u njegovu životu Kur'an je svojim svrhovitim nazorima postavio jednoboštvo (monoteizam) kao svoj osnovni temelj. Iz tewhida je izveo sve ostale dogmatske spoznaje i u tome nije zapostavio ni najmanje sitnice. Zatim je iz tewhida izveo idealnu etiku i izložio je na sasvim jasan način. Potom je definirao oblike njegovog ličnog i društvenog ponašanja i naveo njegove dužnosti koje odgovaraju ljudskoj prirodi upućujući pri

tome podrobno na Poslanikovu tradiciju.

Sastavljanjem Kur'ana i Poslanikove tradicije dobijamo islamsku vjeru u svim njenim dimenzijama. To je vjera čiji je račun, za sve jedinke i sve društvene grupe u svim vremenima, precizan i čvrst, a njeni propisi lišeni parcijalnih i načelnih protivrječnosti. Islam je vjera čiji je popis pitanja, bez svake dvojbe, najveći u povijesti svijeta.

Kada je riječ o nadnaravnosti kur'anskog stila u izlaganju treba znati da kur'anski stil svoj korijen ima u arapskom jeziku njegovog zlatnog doba kad su Arapi uživali u riječitosti i stilskom izražavanju. Kur'anski stil je bio baklja koja je zasijala u tom vremenu. Arapi su rječitost i stilsko izražavanje izgubili u prvom stoljeću po Hidžri pod uticajem islamskih osvajanja i miješanjem sa strancima kojima je arapski jezik bio tuđ. Arapski jezik je postao puka konverzacija kao i ostali jezici koji su izgubili taj sjaj i ljepotu stilskog izražavanja. Nadnaravnost Kur'ana ne ogleda se samo u stilskoj formalnosti izlaganja, on ljude izaziva i značenjskim sadržajima svoga stila.

Oni koji su upućeni u arapski jezik, njegovu poeziju i prozu, ne mogu sumnjati da je jezik Kur'ana sam vrhunac jezičke slasti i rječitosti u kojem se uskovitla razbor tako da ga je nemoguće opisati. Kur'an nije niti poezija niti proza, nego naročit stil koji zadržava privlačnost suptilne poezije, a najugledjeniji je govor visoke proze. Ako bi samo jedan od njegovih ajeta, ili neka od rečenica, bili umetnuti u neki drugi stilski govor ili na stranice knjige nekog književnika, sigurno bi zasijao kao sjaj svjetiljke u tamnoj zemlji.

Pored formalno-stilske, Kur'an je sačuvao i svoju semantičko-sadržinsku nadnaravnost. Široki planovi islama što obuhvataju vjerske, moralne i pravne spoznaje, osobne i društvene naravi, a čije osnove i korijene nalazimo u Časnom Kur'anu, prevazilaze ljudske mogućnosti, osobito mogućnosti čovjeka i zajednice iz Poslanikova vremena.

Nedostižnost Objave Kur'ana jedinstvenim postupkom međusobno sličnih dijelova u periodu od 23 godine u različitim uvjetima i situacijama, u stanju straha i nemira, bezbjednosti i mira, u stanju rata i sigurnosti, u stanju osame i javnosti, košmara i organiziranog života, na putovanjima i mjestima boravka, jeste u tome što je objavljivan sure po sure, ajet po ajet, a da među njima nema protivriječnosti, neslaganja i nesuvislosti. Jednom riječju, sva svojstva koja su bila zastupljena u Kur'anu iz Poslanikova doba nalaze se i u ovom našem Kur'anu bez bilo kakvih promjena, otstupanja ili izmjena. Uz to nas Uzvišeni Allah obavještava da je Kur'an zaštičen od svih promjena sljedećim ajetima:

"Mi, uistinu, Kur'an objavljujemo i zaista ćemo Mi nad njim bdjeti." (El-Hidžr, 9)

"A on je, zaista, knjiga zaštićena, laž joj je strana, bilo s koje strane, ona je Objava od Mudrog i hvale Dostojnoga." (Es-Sedžda, 41-42)

Prema ovim ajetima Kur'an je zaštičen od svega što bi povrijedilo njegov ugled i njega Bog čuva, posebno zbog toga što je on uputa istini pa zato i treba da bude zaštićen. Allah, dž.š., je obećao njegovo očuvanje pa je zato i sačuvan od svih mana i nedostataka uprkos prolasku 14 stoljeća od njegovog objavljivanja i uprkos zavjeri miliona neprijatelja da unize njegov ugled i značaj. On je jedina Nebeska Knjiga koja je istrajala ovo dugo vrijeme, a da ga nije pogodila niti .promjena niti izmjena